

ПРОТОКОЛ

№ 5988

гр. София, 15.12.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 16 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иво Юр. Хинов

при участието на секретаря Анита Г. Георгиева
и прокурора Р. Н. Р.

Сложи за разглеждане докладваното от Иво Юр. Хинов Частно наказателно дело № 20231100206843 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор Р. Р..

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА М. Г. Ц. – редовно призован, доведен от Затвора – гр. София, се явява.

За него се явява адвокат И. Ю. – САК, упълномощен защитник.

За ГД-ИН се явява се инспектор Т..

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ИНСПЕКТОР : Да се даде ход на делото.

АДВ. Ю.: Ако смятате, че сте компетентния съд дайте ход на делото. Много ме озадачи касационното решение. За мен това е административно производство, но понеже подлежи на обжалване за това сме тук.

ОСЪДЕНИЙТ Ц.: Подкрепям адвоката ми.

СЪДЪТ, намира, че в действителност е компетентен да разгледа делото. В тази насока напълно подкрепя доводите на Софийски административен съд, касационен състав, че в конкретния случай, компетентен да разгледа делото е не административният, а окръжния съд. Доколкото се касае за налагане на санкция за евентуално неправомерно поведение, то следва извода, че компетентен е Наказателно отделение на окръжен съд, а не гражданско

отделение. В случая предвид местоизвършването на евентуалното неправомерно деяние се явява по компетентност СГС, НО.

Поради което,

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

М. Г. Ц. – ЕГН: *****

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на жалбоподателят правата, които има в наказателния процес, включително правото му на отвод по чл. 274 от НПК и правото му по чл. 275 от НПК.

ОСЪДЕНИЙТ : Разбрах правата, които имам. Отводи няма да правя. Нямам искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания преди даване на ход на съдебното следствие по реда на чл.274-275 от НПК.

Предвид изявленията на страните и липсата на искания по реда на чл.274 и чл.275 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА постъпилата жалба против заповед № - Л 3105/16.08.2023 г. (те се намират в административното производство).

АДВ. Ю.: Поддържам искането. Нямам доказателствени искания.

ОСЪДЕНИЯ Ц.: Поддържам това искане.

ПРОКУРОРЪТ:Оспорвам искането. Нямам доказателствени искания.

Инспектор: Оспорвам молбата. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Ю.: В протокол от съдебно заседание от 23.08.2023 г. пред първоинстанционния Административен съд съм изложил конкретни съображения. Като най-сериозното от тях, на което искам да акцентирам, е че при налагане на тази крайна мярка не е имало конкретен повод някакво ново

нарушение, което да доведе до системност, заради предишни наказания на г-н Ц., тъй като там той си е понесъл съответната отговорност и сега втори път търпи такава, което е недопустимо, поне по мое мнение. Всичко друго, което съм заявил също го поддържам.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че заповедта е законосъобразна, издадена от компетентен орган, подписана, мотивирана с множество дисциплинарни нарушения, от страна на Ц., които варират по тежест, с оглед извършените от него нарушения. Изтърпява наказание в затвора, където се проявява като личност, която системно и трайно нарушава дисциплина. Проявявал е агресия, саморазправял се е словесно с други лишени от свобода, включително и служители от затвора, отправял е заплахи към служители в затвора. Предвид, което и считам, че може да бъде направено предположение, че е възможно извършване на престъпление. Всичко това, в съвкупност със завишения риск от рецидив, който е 82, а се е покачил на 92 точки, са довели и до основанието за налагане на съответното наказание, с мотив за възможност от извършване на престъпление, както е посочено и в самата заповед. Предвид това моля да я потвърдите.

Инспектор Т.: Ще повторя това, което каза прокурора по отношение на това, че акта е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановената форма и процедури. Лишения от свобода е изслушан преди да му бъде наложена съответната мярка. Относно начина на обжалване, само да вметна, че закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража е специален закон, в който изрично урежда пред кой съд и в какъв срок, да по реда на чл. 111, но пред кой съд се осъществява обжалването. Лишения от свобода е бил запознат, както с органа, така и със срока и с начина, по който следва да обжалва заповедта. Към настоящия момент мярката е приложена, смятам, че тя е изиграла превантивната си ролята. Ще се обоснова защо.

Говорим за два различни института и в защитата на адвоката, която е писмена и в днешното съдебно заседание той изложи мотиви, свързани с налагане на наказание. Тук не говорим за налагане на наказание. Говорим за свършено различен институт. Институт на мярка, която е превантивна и, която има за цел не да накаже, а всъщност да предотврати извършването на престъпления, в случая на посегателство, на заплахи. Такива, каквито имало в достатъчна степен на лице, с оглед на 17 наложени наказания. Има и заплахи срещу по комисията по чл. 35 от ППЗИН, има заплахи срещу отделни служители, заплахи за палеж. Има заплахи срещу техни близки и роднини, има физически и словесни посегателства върху други лишени от свобода и това е системно. В крайна сметка наказанията са 17. Това и преместването му в различни групи, защото той е местен в 5 или групи, поради всички тези нарушения е наложило да се вземе някаква друга мярка, за да се предотврати

това поведение, тук не говорим за наказание, говорим за мярка, която да предотврати по-нататъшна ескалация на тези неща. Смятам, че мярката е изиграла своята роля, защото от докладна записка на инспектор, който в онзи момент се е занимавал с поведението на лицето, по време на изолацията става ясно, че той всъщност по време на изолацията е имал едно чудесно, сговорчиво, уважително отношение към останалите. Не е имал възможност да контактува с останалите лишени от свобода, но очевидно това му се е отразило благотворно. Чел е книги от библиотеката, посещаване от лекар, излизал е на престой на открито и в интерес на истината след излизането му от зоната повече не е наказван. Така, че аз считам, че мярката абсолютно си е изиграла ролята по отношение на поведението му и за това моля да отхвърлите жалбата.

Осъденият Ц.: На първо място искам да отбележите, че едното нещо, което цитираха въпросните служители беше това, че е могло. А другото, ето сега, че мярката си е изиграла нейната ролята, е било добре. Искам да кажа че това, което казаха за палежи, за посегателства, боища, всичко това са глупости, които не са подкрепени от факти. Наказван съм за кабелчета, за букси, това е период от 6 години, които до момента съм изтърпял. Мисля да ми уважите всичко това. Това беше крайна мярка и според мен вашите колеги бяха крайно ясни и ще си позова на техните мотиви.

СЪДЪТ, с оглед приключване изложенията на страните и на основание чл. 297 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Дава последна дума на лишения от свобода.

Осъденият Ц.: Моята последна дума е да бъдете професионалист, какъвто сте. Искам да бъде отменена мярката.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

След проведено тайно съвещание, съдът установи следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 120, ал. 2 от ЗИНС. Предмет на обжалване е заповед № Л 3105/16.08.2023 г. С нея е наложена мярка, спрямо М. Ц. - изолиране в единична килия, без право на участие в мероприятие за срок от 2 месеца.

Съдът приема, че в действителност не са били налице законовите основания за налагането на тази мярка.

На първо място следва да бъде посочено, че действително, както посочва инспектор Т., не се касае за налагане на наказание, а за принудителна административна мярка. При все това тази мярка може да бъде наложена само при наличие при определени фактически обстоятелства, изрично посочени в нормата на чл. 120, ал. 1 от ЗИНС. А именно предотвратяване на бягство,

посегателство на живота на други лица, както и извършване на други престъпления. От тази гледна точка, за да бъде наложено по законосъобразен начин тази мярка, която по съществен начин ограничава правото му на свобода, доколкото това право съществува в ограничени предели спрямо едно лице, което вече изтърпява наказание „Лишаване от свобода“, е необходимо конкретно посочване на определени деяния, за които може да се предположи, че представляват бягство, посегателство на живота и здравето на други лица или извършване на други тежки престъпления, за да може се прецени дали тази мярка е обективно необходима или не.

Следва да бъде посочено, че, когато се касае за подобно изолиране, като наказание за извършено правонарушение, а именно чл. 101, т. 7 и т. 8 ЗИНЗС, изолирането в наказателна килия е за значително по-кратък срок, до 14 дни, отколкото изолирането като форма на принудителна административна мярка съобразно чл. 120 от ЗИНС, което е до 2 месеца. От тази гледна точка, за да е обосновано толкова тежко посегателство срещу свободата, е необходимо ясно и конкретно посочване на онези деяния, за които е налице опасение, че изтърпяващото наказание „Лишаване от свобода“ лице би могло да извърши, ако не бъде приложена спрямо него тази принудителна мярка.

На следващо място, съобразно нормата на чл. 105, ал. 2 от ЗИНЗС лишеният от свобода може да бъде наказан само веднъж за извършено от него противоправно деяние. Доколкото в оспорената заповед подробно се посочват многобройните предходни наложени наказанията, то е налице съмнения, че тази заповед е прикрит опит жалбоподателят втори път да бъде наказан за извършени вече от него противоправни деяния, за които той вече е бил наказан. Тоест отново е налице необходимост ясно да се посочи кои са онези бъдещи деяния, представляващи бягство, посегателство на живота и здравето или други престъпления, за предотвратяването, на които е необходимо да се наложи мярката за изолиране в единична килия.

В конкретния случай в заповедта, освен че са изброени неговите предходни наказания и е посочено затрудненията по процеса по неговото поправяне и превъзпитание, не е посочено нищо конкретно и индивидуално относимо към евентуално бъдещо бягство, посегателство на живота и здравето или други престъпления. Това е посочено само най-долу, на стр. 2 – наличие на индикация за ескалиране на незаконосъобразни действия. Това посочване е крайно общо и неиндивидуализирано, като не може да доведе до извод, че действително е била налице законова необходимост за взимане на тази мярка.

В днешното съдебно заседание инспектор Т. посочи, че в действителност тази мярка е била полезна за осъденото лице, доколкото същият е имал правомерно поведение по време на тази изолация и след нейното преустановяване. Съдът не оспорва нейните твърдения, но отбелязва, че те са правно ирелевантни за преценка на законосъобразността на заповедта. След като законодателят посочва, че извод за необходимост от подобна мярка може да бъде направен само при наличие на точно конкретно посочени обстоятелства – а именно предотвратяване на бягство, посегателство на живота и здравето на други лица и извършване на друго престъпление, то е било налице необходимост от ясно посочване на тази опасност с конкретна фактология, за да се достигне до извод, че подобна

мярка е била действително законосъобразна. Необходимостта от поправяне и превъзпитание или общите и неконкретизирани твърдения за възможна ескалация не отговарят на тези изисквания.

Поради което съдът приема, че жалбата следва да бъде уважена., Този извод не може да бъде повлияно от това, че тя фактически вече е билка изпълнена или че е имала полезно действие. Това не води до извод за нейната последваща законосъобразност. Обратното, тя остава незаконосъобразна.

Изрично съдът следва да посочи, че сама по себе си тази незаконосъобразност не може да доведе до извод, че правната сфера на осъденото лице М. Ц. е била нарушена не само формално, но и реално, като същият е претърпял определени вреди от изпълнението на заповедта. Напълно е възможно посоченото от инспектор Т. да отговаря на истината и в действителност, независимо, че е било допуснато правонарушение в издаването на тази заповед и поради това при изпълнението □, все осъденото лице Ц. да е бил третиран по начин, който обективно да е бил полезен за неговия процес на поправяне и превъзпитание, което неизбежно би следвало да бъде отчитано при преценката за това какви вреди той е претърпял.

Предвид дадените сведения, че по време на изолацията той се е ползвал от ежедневните извеждания с цел престой на открито, то отново се поставя въпроса дали вида и естеството на евентуалните вреди.

Всичко това, обаче, не променя изводът, че липсват действително валидни правни основания за издаването □, доколкото посочените в нея нямат такова качество.

Воден от горното,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ заповед № Л 3105/16.08.2023 г., издадена от главен комисар И. Й. при ГД-ИН, с която спрямо осъденото лице М. Г. Ц. с ЕГН: *****, изпълняващ наказание „Лишаване от свобода“ е наложена мярка по чл. 120 от ЗИНЗС – Изолиране в единична килия без право на участие в колективни мероприятия за срок от два месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва и протестира пред СГС в тричленен състав, в седем дневен срок от днес.

Съдебното заседание приключи в 15:20 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____